

Konstrukcija kompilatora

— Semantička analiza: Određivanje tipova —

Milena Vujošević Jančić

Matematički fakultet, Univerzitet u Beogradu

Sadržaj

1	Određivanje tipova u izrazima	2
1.1	Sistem tipova	2
1.2	Pravila zaključivanja	3
1.3	Dodavanje dosega	9
1.4	Tipovi i nasleđivanje	11
1.5	Tip null	17
1.6	Ternarni operator	18
2	Provera tipova u okviru naredbi	23
2.1	Ispravnost naredbi	24
2.2	Praktični problemi	27
2.3	Preopterećivanje funkcija	30
2.4	Kompletnosti i saglasnost sistema tipova	36
3	Literatura	47

Na slajdovima obavezno pogledati animacije koje su ovde izostavljene!

Review from Last Time

```
class MyClass implements MyInterface {  
    string myInteger;  
  
    void doSomething() {  
        int[] x;  
        x = new string;  
        x[5] → myInteger * y;  
    }  
    void doSomething() {  
    }  
    int fibonacci(int n) {  
        return doSomething() + fibonacci(n - 1);  
    }  
}
```

Interface not declared

Wrong type

Can't multiply strings

Variable not declared

Can't redefine functions

Can't add void

No main function

Review from Last Time

```
class MyClass implements MyInterface {  
    string myInteger;  
  
    void doSomething() {  
        int[] x;  
        x = new string;  
        x[5] → myInteger * y;  
    }  
    void doSomething() {  
    }  
    int fibonacci(int n) {  
        return doSomething() + fibonacci(n - 1);  
    }  
}
```

Wrong type

Can't multiply strings

Can't add void

1 Određivanje tipova u izrazima

1.1 Sistem tipova

Tipovi

- Notacija tipova zavisi od programskog jezika ali uključuje:
 - Skup vrednosti
 - Skup operacija nad tim vrednostima
- Greška u radu sa tipovima se javlja onda kada se primenjuje operacija nad vrednostima koje ne podržavaju tu operaciju

Vrste provere tipova

- Statička provera tipova
 - Analiziraj program u fazi kompilacije kako bi pokazao da nema grešaka u tipovima
 - Nikada ne dozvoli da se nešto loše desi u fazi izvršavanja
- Dinamička provera tipova:
 - Proveri operacije u fazi izvršavanja, neposredno pre konkretnog izvršavanja
 - Preciznije od statičkog određivanja tipova, ali manje efikasno
- Bez analize tipova
- Dinamičko određivanje tipova omogućava lakše pisanje prototipova, ali statičko određivanje tipova ima manje grešaka

Sistem tipova

- Pravila koja definišu šta je dozvoljena operacija nad tipovima formiraju sistem tipova.
- U jako tipiziranim jezici svi tipovi moraju da se poklapaju
- U slabo tipiziranim jezicima mogu se desiti greške u tipovima u fazi izvršavanja
- Jako tipizirani jezici su robusni, ali slabo tipizirani jezici su obično brži

1.2 Pravila zaključivanja

Zaključivanje tipova

- Dva osnovna koraka statičkog zaključivanja tipova:
 - Zaključivanje tipa za svaki izraz na osnovu tipova komponenti izraza
 - Potvrđivanje da tipovi izraza u određenom kontekstu se poklapaju sa očekivanim
- Ovi koraci se često kombinuju u jednom prolazu

An Example

```
while (numBitsSet(x + 5) <= 10) {  
    if (1.0 + 4.0) {  
        /* ... */  
    }  
    while (5 == null) {  
        /* ... */  
    }  
}
```

An Example

```
while (numBitsSet(x + 5) <= 10) {  
    if (1.0 + 4.0) {  
        /* ... */  
    }  
    while (5 == null) {  
        /* ... */  
    }  
}
```

Well-typed
expression with
wrong type.

An Example

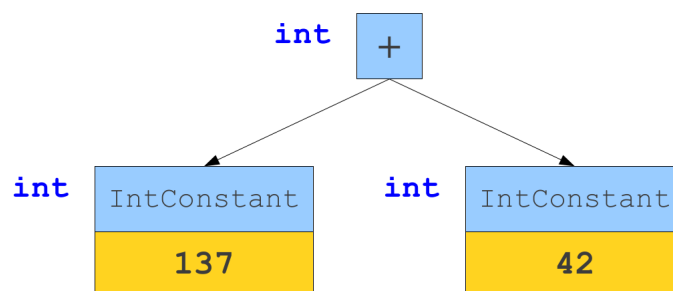
```
while (numBitsSet(x + 5) <= 10) {  
    if (1.0 + 4.0) {  
        /* ... */  
    }  
    while (5 == null) {  
        /* ... */  
    }  
}
```

Expression with
type error

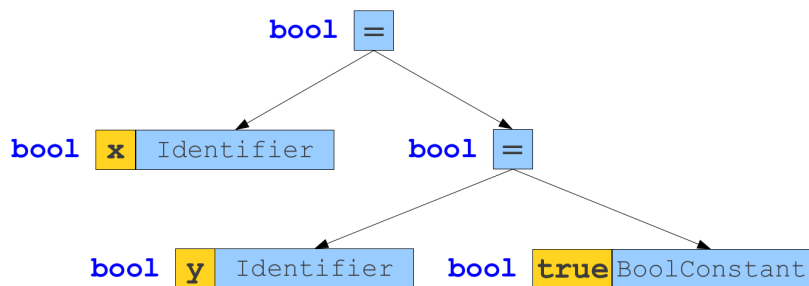
Zaključivanje tipova

- Kako odrediti tip izraza?
- Ovaj proces odgovara logičkom zaključivanju: počinjemo od skupa aksioma i onda primenjujemo pravila zaključivanja da bi odredili tip izraza.
- Mnogi sistemi tipova se mogu posmatrati kao sistemi za dokazivanje

Primer 1

Primer 2

Jednostavna pravila zaključivanja

- Ako je x promenljiva koja ima tip t , izraz x ima tip t .
- Ako je e celobrojna konstanta, onda e ima tip int .
- Ako operandi e_1 i e_2 izraza e_1+e_2 imaju tip int i int , onda i izraz e_1+e_2 ima tip int
- Ovakav zapis treba da se formalizuje i skrati

Formalan zapis

- Aksiome i pravila zaključivanja mogu se zapisati na sledeći način:

$$\frac{\textit{Preduslov}}{\textit{Postuslov}}$$

Ako je preduslov tačan, možemo da zaključimo postuslov.

- Pišemo $\vdash e : T$ kada možemo da zaključimo da izraz e ima tip T
- Simbol \vdash čitamo **možemo da zaključimo**

Our Starting Axioms

$\vdash \text{true} : \text{bool}$

$\vdash \text{false} : \text{bool}$

Some Simple Inference Rules

i is an integer constant

$\vdash i : \text{int}$

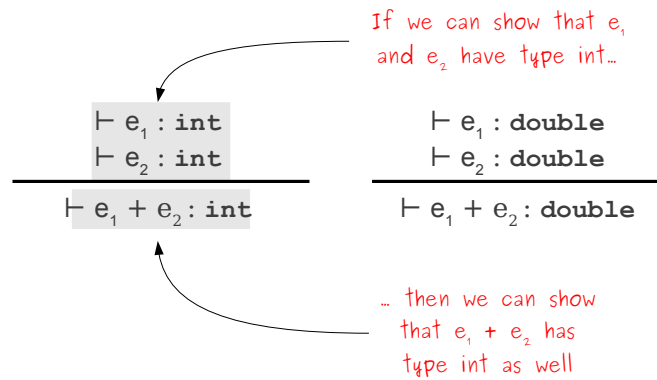
s is a string constant

$\vdash s : \text{string}$

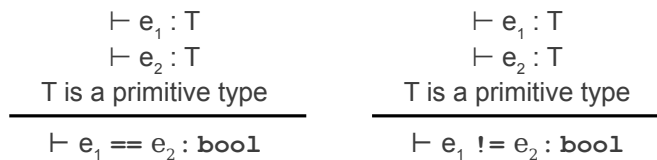
d is a double constant

$\vdash d : \text{double}$

More Complex Inference Rules

Even More Complex Inference Rules

Zašto zadavati tipove na ovaj način?

- Ovakve definicije su precizne i ne zavise od bilo koje konkretne implementacije

- Daju maksimalnu fleksibilnost za implementaciju: provera tipova se može implementirati bilo kako sve dok prati zadata pravila
- Ovako zadata pravila omogućavaju formalno dokazivanje svojstva ispravnosti programa

A Problem

x is an identifier.

$\vdash x : ??$

How do we know the
type of x if we don't
know what it refers to?

An Incorrect Solution

x is an identifier.
 x is in scope with type T .

$\vdash x : T$

$\vdash e_1 : T$
 $\vdash e_2 : T$
 T is a primitive type

$\vdash e_1 == e_2 : \text{bool}$

```
int MyFunction(int x) {
    {
        double x;
    }

    if (x == 1.5) {
        /* ... */
    }
}
```

Facts
$\vdash x : \text{double}$
$\vdash x : \text{int}$
$\vdash 1.5 : \text{double}$
$\vdash x == 1.5 : \text{bool}$

1.3 Dodavanje dosega

Dodavanje dosega u zaključivanje

- Potrebno je da ojačamo naša pravila zaključivanja sa kontekstom tako da se pamti u kojim situacijama su rezultati validni
- Dodavanje dosega:

$$S \vdash e : T$$

U dosegu S , izraz e ima tip T .

- Tipove sada dokazujemo relativno za doseg u kojem se nalazimo

Old Rules Revisited

$\frac{}{S \vdash \text{true} : \text{bool}}$	$\frac{}{S \vdash \text{false} : \text{bool}}$
$\frac{i \text{ is an integer constant}}{S \vdash i : \text{int}}$	$\frac{s \text{ is a string constant}}{S \vdash s : \text{string}}$
$\frac{d \text{ is a double constant}}{S \vdash d : \text{double}}$	
$\frac{S \vdash e_1 : \text{double} \quad S \vdash e_2 : \text{double}}{S \vdash e_1 + e_2 : \text{double}}$	$\frac{S \vdash e_1 : \text{int} \quad S \vdash e_2 : \text{int}}{S \vdash e_1 + e_2 : \text{int}}$

A Correct Rule

$\frac{\begin{array}{l} x \text{ is an identifier.} \\ \mathbf{x \text{ is a variable in scope } S} \text{ with type } T. \end{array}}{S \vdash x : T}$

Rules for Functions

f is an identifier.
f is a non-member function in scope *S*.
f has type $(T_1, \dots, T_n) \rightarrow U$
 $S \vdash e_i : T_i$ for $1 \leq i \leq n$

$$S \vdash f(e_1, \dots, e_n) : U$$

Read rules like this

Rules for Arrays

$$\frac{\begin{array}{l} S \vdash e_1 : T[] \\ S \vdash e_2 : \mathbf{int} \end{array}}{S \vdash e_1[e_2] : T}$$

1.4 Tipovi i nasleđivanje

Rule for Assignment

$$\frac{\begin{array}{l} S \vdash e_1 : T \\ S \vdash e_2 : T \end{array}}{S \vdash e_1 = e_2 : T}$$

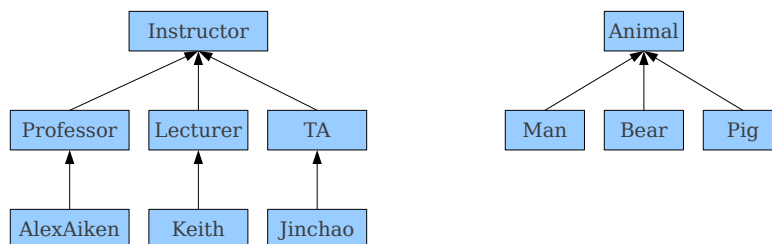
If **Derived** extends **Base**, will this rule work for this code?

```
Base    myBase;  
Derived myDerived;  
  
myBase = myDerived;
```

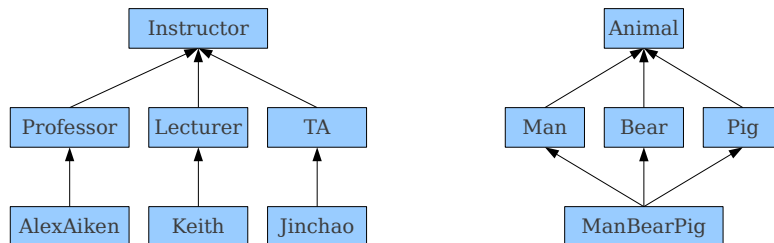
Tipovi i nasleđivanje

- Potrebno je ubaciti nasleđivanje u sistem tipova
- Važno je uzeti u obzir oblik hijerarhije klasa

Single Inheritance

Multiple Inheritance

Osobine nasleđivanja

Refleksivnost Svaki tip nasleđuje samog sebe

Tranzitivnost Ako A nasleđuje B i ako B nasleđuje C, onda i A nasleđuje C.
Primer: mačka, sisar, životinja (mačka posredno nasleđuje životinju)

Antisimetričnost Ako A nasleđuje B i ako B nasleđuje A, onda su A i B istog tipa.

Dakle, nasleđivanje ima osobine **parcijalnog uređenja na tipovima**.

Osobine pretvaranja (konvertovanja)

- Ako A nasleđuje B, onda se objekat klase A može **pretvoriti** (konvertovati) u objekat klase B
- Pretvaranje (konvertovanje) je malo širi pojam i ne mora da obuhvata samo klasno nasleđivanje

Refleksivnost Svaki tip se može pretvoriti (konvertovati) u samog sebe.

Tranzitivnost Ako se A može pretvoriti u B i ako se B može pretvoriti u C, onda se i A može pretvoriti u C.

Antisimetričnost Ako se A može pretvoriti u B i ako se B može pretvoriti u A, onda su A i B istog tipa.

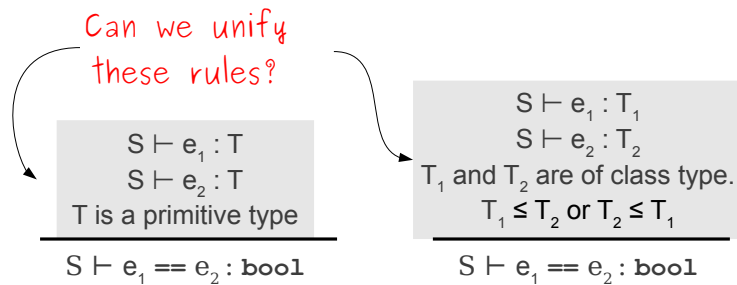
Tipovi i parcijalna uređenja

- Kažemo da je $A \leq B$ ako se A može pretvoriti (konvertovati) u B . Važi:
 - $A \leq A$
 - $A \leq B$ i $B \leq C$ povlači $A \leq C$
 - $A \leq B$ i $B \leq A$ povlači $A = B$

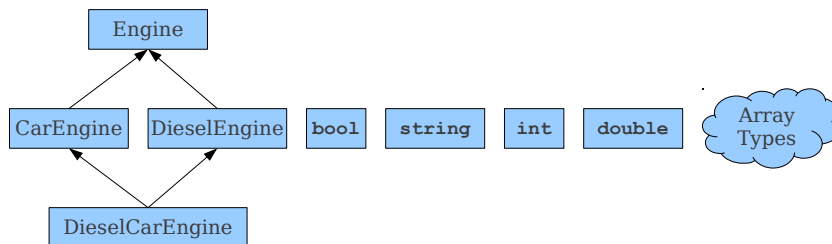
Updated Rule for Assignment

$$\frac{\begin{array}{l} S \vdash e_1 : T_1 \\ S \vdash e_2 : T_2 \\ T_2 \leq T_1 \end{array}}{S \vdash e_1 = e_2 : T_1}$$

Updated Rule for Comparisons

The Shape of Types

Proširivanje pretvaranja (konvertovanja)

- Ako je A osnovni tip ili niz, A se može pretvoriti samo u samog sebe
- Odnosno, ako su A i B neki tipovi, i A je osnovni tip ili niz, onda važi:

- $A \leq B$ povlači $A = B$
- $B \leq A$ povlači $A = B$

Updated Rule for Comparisons

$$\begin{array}{c}
 S \vdash e_1 : T \\
 S \vdash e_2 : T \\
 \hline
 T \text{ is a primitive type} \\
 \hline
 S \vdash e_1 == e_2 : \mathbf{bool}
 \end{array}
 \qquad
 \begin{array}{c}
 S \vdash e_1 : T_1 \\
 S \vdash e_2 : T_2 \\
 T_1 \text{ and } T_2 \text{ are of class type.} \\
 T_1 \leq T_2 \text{ or } T_2 \leq T_1 \\
 \hline
 S \vdash e_1 == e_2 : \mathbf{bool}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{c}
 S \vdash e_1 : T_1 \\
 S \vdash e_2 : T_2 \\
 T_1 \leq T_2 \text{ or } T_2 \leq T_1 \\
 \hline
 S \vdash e_1 == e_2 : \mathbf{bool}
 \end{array}$$

Updated Rule for Function Calls

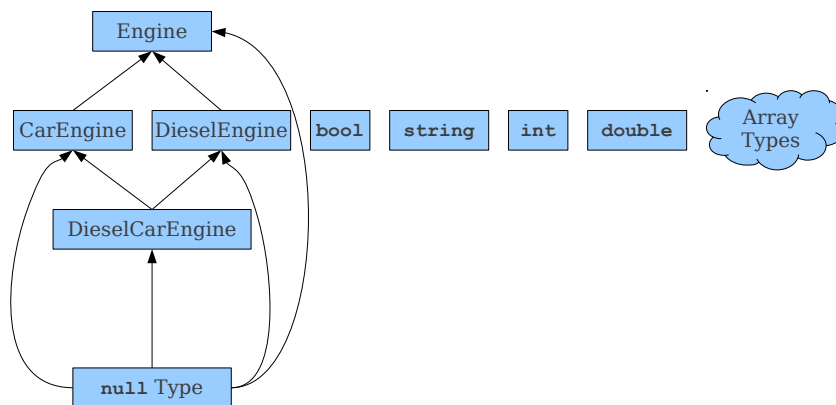
$$\begin{array}{c}
 f \text{ is an identifier.} \\
 f \text{ is a non-member function in scope } S. \\
 f \text{ has type } (T_1, \dots, T_n) \rightarrow U \\
 S \vdash e_i : R_i \text{ for } 1 \leq i \leq n \\
 R_i \leq T_i \text{ for } 1 \leq i \leq n \\
 \hline
 S \vdash f(e_1, \dots, e_n) : U
 \end{array}$$

1.5 Tip null

A Tricky Case

$S \vdash \text{null} : ??$

Back to the Drawing Board

Tip null

- Definišemo novi tip koji odgovara literalu null i zovemo ga **null tip**
- Definišemo da važi da je null tip $\leq A$ za svaki klasni tip A
- Ovaj tip obično nije dostupan programerima, već se koristi samo interno u okviru sistema tipova
- Mnogi programski jezici imaju ovakav tip u svom sistemu tipova

A Tricky Case

$S \vdash \text{null} : \text{null type}$

Šta nedostaje?

- Za vežbu možete da pokušate da definišete proveru tipova za naredne jezičke konstrukte:
 - Funkcije članice klase
 - Pristup polju klase
 - Različite operatore

1.6 Ternarni operator

Određivanje tipova za ternarni operator

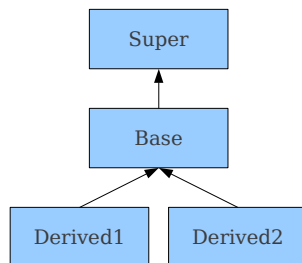
- Ternarni uslovni operator $?$: izračunava izraz i i vraća jednu od dve vrednosti
- Može se koristiti sa osnovnim tipovima `int x = random() ? 137 : 42;`
- Može se koristiti sa nasleđivanjem `Base b = isB ? new Base : new Derived;`
- Kako bi izgledalo određivanje tipa za ovaj izraz?

A Proposed Rule

$$\frac{\begin{array}{l} S \vdash \text{cond} : \text{bool} \\ S \vdash e_1 : T_1 \\ S \vdash e_2 : T_2 \\ T_1 \leq T_2 \text{ or } T_2 \leq T_1 \end{array}}{S \vdash \text{cond} ? e_1 : e_2 : ??}$$

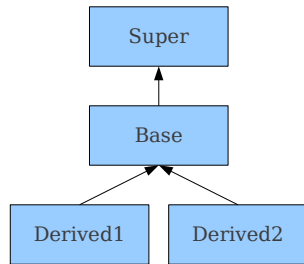
A Proposed Rule

$$\frac{\begin{array}{l} S \vdash \text{cond} : \text{bool} \\ S \vdash e_1 : T_1 \\ S \vdash e_2 : T_2 \\ T_1 \leq T_2 \text{ or } T_2 \leq T_1 \end{array}}{S \vdash \text{cond} ? e_1 : e_2 : \text{max}(T_1, T_2)}$$

Is this really
what we want?

A Small Problem

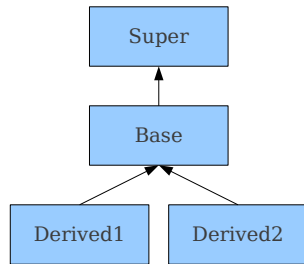

$$\begin{array}{l} S \vdash cond : \text{bool} \\ S \vdash e_1 : T_1 \\ S \vdash e_2 : T_2 \\ \hline T_1 \leq T_2 \text{ or } T_2 \leq T_1 \\ \hline S \vdash cond ? e_1 : e_2 : \max(T_1, T_2) \end{array}$$

```
Base = random() ?
    new Derived1 : new Derived2;
```

Najmanja gornja granica

- **Gornja granica** za dva tipa A i B je tip C takav da važi $A \leq C$ i $B \leq C$
- **Najmanja gornja granica** za tipove A i B je tip C takav da važi:
 - C je gornja granica za A i B
 - Ako je C' gornja granica za A i B , onda je $C \leq C'$
- Kada postoji najmanja gornja granica za A i B , to označavamo sa $A \vee B$
- U kojim situacijama može da ne postoji najmanja gornja granica za A i B ?

A Better Rule

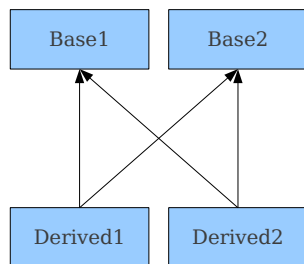

$$\frac{
 \begin{array}{l}
 S \vdash \text{cond} : \text{bool} \\
 S \vdash e_1 : T_1 \\
 S \vdash e_2 : T_2 \\
 T = T_1 \vee T_2
 \end{array}
 }{
 S \vdash \text{cond} ? e_1 : e_2 : T
 }$$

```

Base = random() ?
      new Derived1 : new Derived2;
  
```

... that still has problems

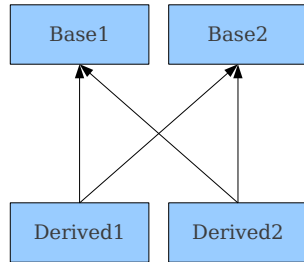

$$\frac{
 \begin{array}{l}
 S \vdash \text{cond} : \text{bool} \\
 S \vdash e_1 : T_1 \\
 S \vdash e_2 : T_2 \\
 T = T_1 \vee T_2
 \end{array}
 }{
 S \vdash \text{cond} ? e_1 : e_2 : T
 }$$

```

Base = random() ?
      new Derived1 : new Derived2;
  
```

... that still has problems

$$\frac{\begin{array}{l} S \vdash \text{cond} : \text{bool} \\ S \vdash e_1 : T_1 \\ S \vdash e_2 : T_2 \\ \mathbf{T = T_1 \vee T_2} \end{array}}{S \vdash \text{cond} ? e_1 : e_2 : T}$$

```
Base = random() ?  
        new Derived1 : new Derived2;
```

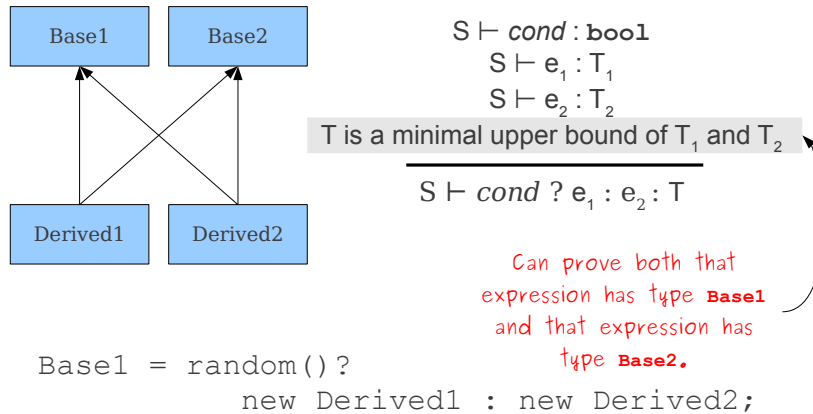
Višestruko nasleđivanje

- Hijerarhija tipova u višestrukome nasleđivanju više nema drvoliku strukturu
- Dve klase mogu da nemaju najmanje gornje ograničenje
- To se dešava u C++-u jer imamo višestruko nasleđivanje, ali i u Javi zbog interfejsa

Minimalno gornje ograničenje

- Gornje ograničenje tipova A i B je tip C ako važi da je $A \leq C$ i $B \leq C$
- Minimalno gornje ograničenje tipova A i B je tip C takav da važi
 - C je gornje ograničenje za A i B
 - Ako je C' gornje ograničenje od A i B, onda ne važi da je $C' < C$ (dakle, C' ako je uporedivo, ne sme da bude manje, ali ne mora da bude uporedivo sa C!)
- Minimalno gornje ograničenje ne mora da bude jedinstveno
- Najmanje gornje ograničenje mora da bude minimalno gornje ograničenje, ali ne važi obratno

A Correct Rule

Zaključak

- Određivanje tipova može da bude veoma nezgodno
- Na određivanje tipova veoma utiče izbor operatora koji se koriste u jeziku
- Na određivanje tipova veoma utiču i dozvoljene konverzije između tipova

2 Provera tipova u okviru naredbi

Provera tipova u okviru naredbi

- Da li su tipovi izraza u okviru naredbi ispravni?
 - Da li `if` naredba ima dobro formiran uslov?
 - Da li `return` naredba vraća adekvatan tip?
 - ...
- Kako se to praktično implementira?
- Kako se proveravaju preopterećene funkcije (isto ime, različiti potpisi, engl. *overloading*)?
- Šta je dozvoljeno za predefinisane funkcije (u okviru nasleđivanja, engl. *overriding*)

2.1 Ispravnost naredbi

Ispravnost naredbi

- Ideja: proširiti sistem izvođenja zaključaka tako da modeluje naredbe
- Kažemo da je

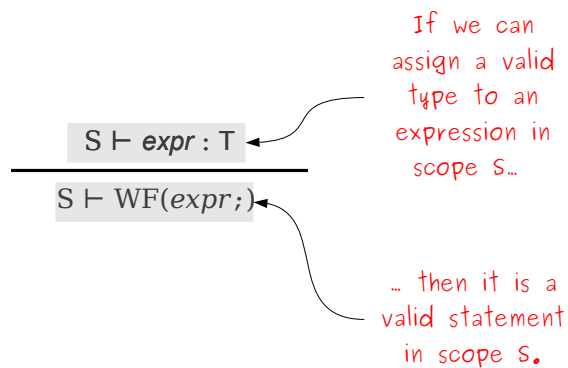
$$S \vdash WF(stmt)$$

ako je naredba *stmt* dobro formirana (engl. *well formed*) u dosegu *S*.

- Sistem tipova je zadovoljen ako za svaku funkciju *f* sa telom *B* koji je u dosegu *S*, možemo da pokažemo da važi

$$S \vdash WF(B)$$

A Simple Well-Formedness Rule

A More Complex Rule

$$\frac{S \vdash \text{WF}(\text{stmt}_1) \quad S \vdash \text{WF}(\text{stmt}_2)}{S \vdash \text{WF}(\text{stmt}_1 \text{ stmt}_2)}$$

Rules for **break**

$$\frac{S \text{ is in a } \mathbf{for} \text{ or } \mathbf{while} \text{ loop.}}{S \vdash \text{WF}(\mathbf{break};)}$$

A Rule for Loops

$$\begin{array}{c} S \vdash \text{expr} : \text{bool} \\ S' \text{ is the scope inside the loop.} \\ \frac{S' \vdash \text{WF}(\text{stmt})}{S \vdash \text{WF}(\text{while } (\text{expr}) \text{ stmt})} \end{array}$$

Rules for Block Statements

$$\begin{array}{c} S' \text{ is the scope formed by adding } \text{decls} \text{ to } S \\ \frac{S' \vdash \text{WF}(\text{stmt})}{S \vdash \text{WF}(\{ \text{decls } \text{stmt } \})} \end{array}$$

Rules for `return`

$$\frac{\begin{array}{l} \text{S is in a function returning T} \\ S \vdash \textit{expr} : T' \\ T' \leq T \end{array}}{S \vdash \text{WF}(\textit{return expr};)} \quad \frac{\text{S is in a function returning void}}{S \vdash \text{WF}(\textit{return};)}$$

2.2 Praktični problemi

Kako proveriti da li je program ispravno formiran?

- Proći rekursivno kroz AST stablo, za svaku naredbu proveriti tip svakog podizraza koji sadrži:
 - Prijavi grešku ako ne može tip da se dodeli izrazu
 - Prijavi grešku ako je pogrešan tip dodeljen izrazu

Something is Very Wrong Here

```
int x, y, z;  
if ((x == y) > 5 && x + y < z || x == z) {  
    /* ... */  
}
```

$$\frac{S \vdash e_1 : \text{bool} \quad S \vdash e_2 : \text{bool}}{S \vdash e_1 \parallel e_2 : \text{bool}}$$

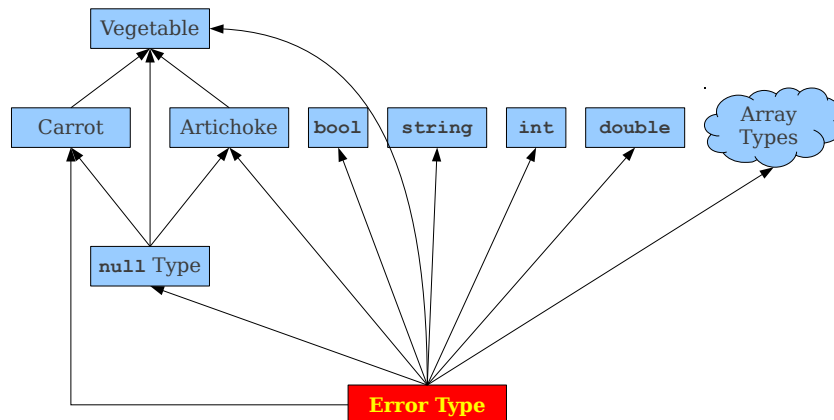
```
> Error: Cannot compare int and bool  
Error: Cannot compare ??? and bool  
Error: Cannot compare ??? and bool
```

Facts
$S \vdash x : \text{int}$
$S \vdash y : \text{int}$
$S \vdash z : \text{int}$
$S \vdash x == y : \text{bool}$
$S \vdash 5 : \text{int}$
$S \vdash x + y : \text{int}$
$S \vdash x + y < z : \text{bool}$
$S \vdash x == z : \text{bool}$

Propagiranje greške

- Prethodni primer je demonstrirao propagaciju greške
- Statička greška tipova se dešava kada ne možemo da dokažemo da izraz ima odgovarajući tip
- Greške u tipovima se lako propagiraju: na primer, ako ne možemo da dokažemo tip od e_1 onda ne možemo da dokažemo ni tip za $e_1 + e_2$, ni tip za $(e_1 + e_2) + e_3$ i tako redom.
- Kako to prevazići?

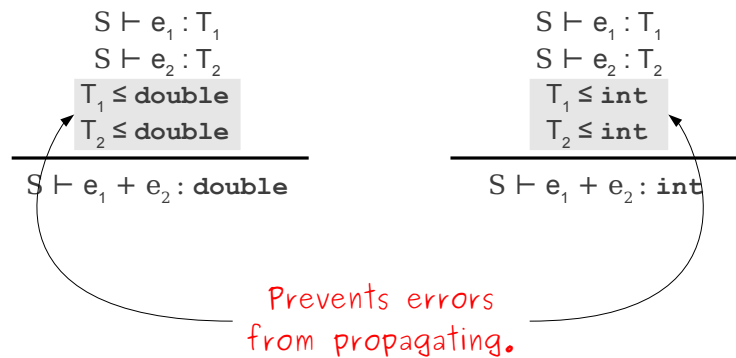
The Shape of Types

Tip Error

- U sistem tipova uvodimo novi tip koji predstavlja grešku
- Ovaj tip je manji od svih drugih tipova i označava se sa \perp
- Nekada se zove i *bottom* tip
- Po definiciji, važi $\perp \leq A$, za svako A
- Kada otkriješ tip **Error**, pretvaraj se kao da je dokazan izraz tipa \perp
- Potrebno je samo unaprediti pravila zaključivanja tako da sadrže \perp

Updated Rules for Addition

Oporavljanje od grešaka

- U semantičkom analizatoru neophodno je da postoji neka vrsta oporavka od greške, kako bi mogla da se nastavi dalje analiza
- Jedan vid oporavljanja od grešaka je tip `Error` koji smo uveli, ali postoje i drugi slučajevi koje treba rešiti, na primer:
 - Poziv nepostojeće funkcije
 - Deklaracija promenljive nekog neispravnog tipa
 - Tretiranje promenljive koja nije niz kao da jeste niz
 - ...
- Ne postoje ispravni i pogrešni odgovori na ova pitanja, već samo bolji i lošiji izbori

2.3 Preopterećivanje funkcija

Preopterećivanje funkcija (engl. *overloading*)

- Preopterećivanje funkcija: više funkcija sa istim imenom ali različitim argumentima `int saberi(int a, int b)` i `int saberi(int a, int b, int c)`
- Preopterećivanje funkcija povećava čitljivost koda
- Kod preopterećivanja imamo pozive funkcija koje se razlikuju po broju argumenata ili po tipovima argumenata ili po oba

- Nije dozvoljena razlika samo u povratnom tipu funkcije, na primer, ovako nešto nije dozvoljeno: `int saberi(int a, int b)` i `long saberi(int a, int b)`
- Naziva se i statički polimorfizam (ili *compile time* polimorfizam)

Preopterećivanje funkcija (engl. *overloading*)

- U fazi kompilacije, analizom tipova argumenata, potrebno je odrediti koju funkciju treba pozvati
- U slučaju da ne može da se odredi funkcija koja se najbolje uklapa, treba prijaviti grešku

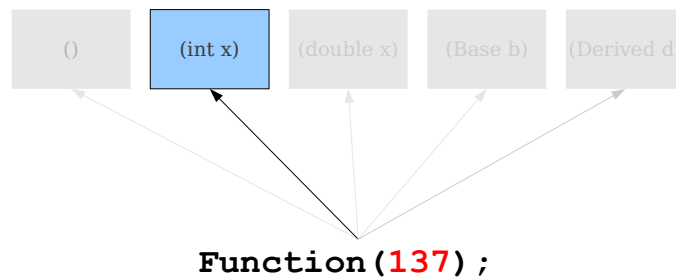
Overloading Example

```
void Function();  
void Function(int x);  
void Function(double x);  
void Function(Base b);  
void Function(Derived d);
```

```
Function();  
Function(137);  
Function(42.0);  
Function(new Base);  
Function(new Derived);
```


Implementing Overloading

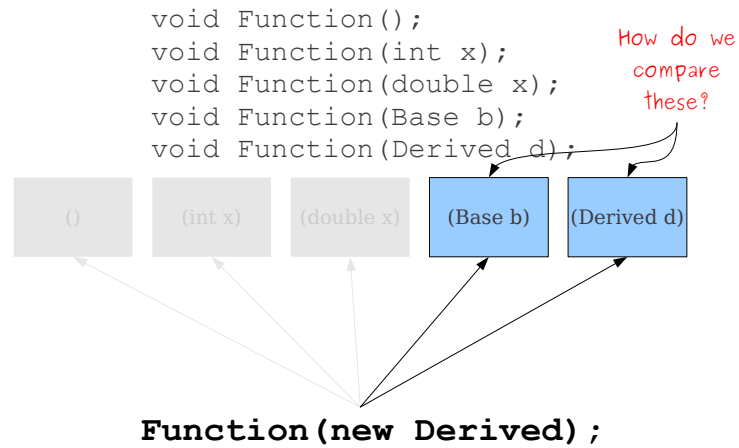
```
void Function();  
void Function(int x);  
void Function(double x);  
void Function(Base b);  
void Function(Derived d);
```


Jednostavno preopterećivanje

- Počinjemo od skupa preopterećenih funkcija
- Najpre isfiltriramo funkcije koje se ne poklapaju i tako dobijamo skup kandidata (C++ terminologija) ili skup potencijalno primenljivih metoda (Java terminologija)
- Ako je skup prazan, prijavi grešku
- Ako skup sadrži samo jednu funkciju, izaberi nju
- Ako skup sadrži više funkcija... (izaberi *najbolju*)

Overloading with Inheritance

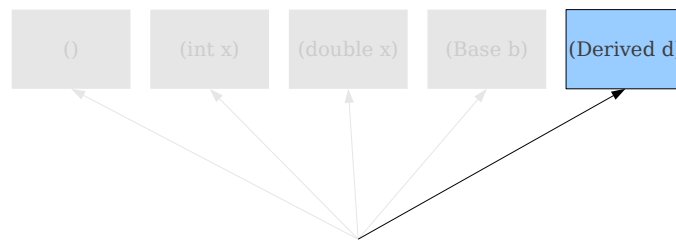

Kako odrediti najbolje poklapanje

- Ako postoji više od jednog izbora, izaberi funkciju koja najspecifičnije odgovara datom pozivu
- Ako imamo dve funkcije koje su kandidati, A i B , sa argumentima A_1, A_2, \dots, A_n i B_1, B_2, \dots, B_n , kažemo da je $A <: B$ ako važi $A_i \leq B_i$ za svako $i \in \{1, 2, \dots, n\}$
- Relacija $<:$ je parcijalno uređenje
- **Funkcija A je najbolji izbor ako za svaku drugu funkciju B koja je kandidat za izbor važi $A <: B$ (tj, ona je bar onoliko dobra koliko i svaki drugi izbor)**
- Ako postoji najbolji izbor (ili najbolje poklapanje), onda se bira ta funkcija
- U suprotnom, poziv je višesmislen i to mora nekako da se razreši

Overloading with Inheritance

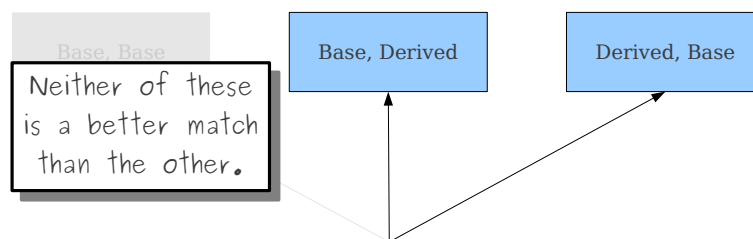
```
void Function();  
void Function(int x);  
void Function(double x);  
void Function(Base b);  
void Function(Derived d);
```


Function(new Derived);

Ambiguous Calls

```
void Function(Base b1, Base b2);  
void Function(Derived d1, Base b2);  
void Function(Base b1, Derived d2);
```


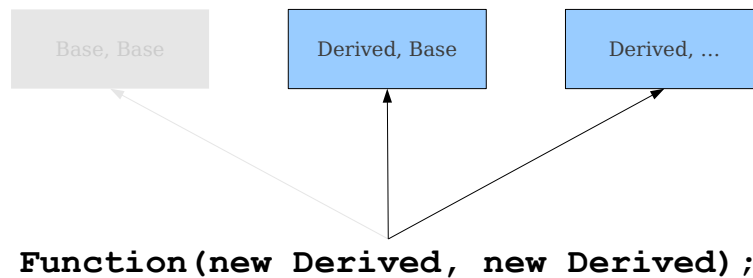
Function(new Derived, new Derived);

Preopterećivanje - u realnosti

- Preopterećivanje je obično značajno kompleksnije
- Na primer, neki jezici (npr C, C++, Java) dozvoljavaju funkcije sa promenljivim brojem argumenata (engl. *variadic functions*)

Overloading with Variadic Functions

```
void Function(Base b1, Base b2);  
void Function(Derived d1, Base b2);  
void Function(Derived d1, ...);
```


Preopterećivanje u kontekstu variadic funkcija

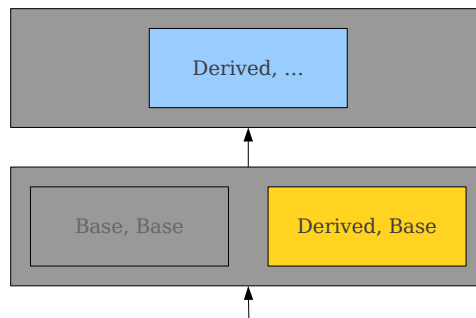
- Prva opcija: smatraj poziv višesmislenim
- Druga opcija: smatraj boljom funkciju koja nije variadic: funkcija koja je specifično dizajnirana da podrži neki konkretan skup argumenata je verovatno bolji izbor od one koja je dizajnirana da može da podrži proizvoljno mnogo parametara
- Druga opcija se koristi u C++-u i (sa malim modifikacijama) u Javi

Hijerarhijsko preopterećivanje funkcija

- Ideja: Napraviti hijerarhiju funkcija kandidata
- Konceptualno to je vrlo slično dosezima
 - Počni sa najnižim nivoom hijerarhije, i traži u okviru njega poklapanje
 - Ako pronađeš jedinstveno poklapanje, izaberi ga
 - Ako pronađeš višestruka poklapanja, prijavi višesmislenost
 - Ako ne pronađeš poklapanje, idi na naredni nivo u hijerarhiji
- Slične tehnike se koriste i u drugim situacijama, npr
 - Šablonske/generičke funkcije
 - Implicitne konverzije

Overloading with Variadic Functions

```
void Function(Base b1, Base b2);  
void Function(Derived d1, Base b2);  
void Function(Derived d1, ...);
```

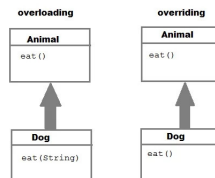

Function(new Derived, new Derived);

2.4 Kompletности i saglasnost sistema tipova

Predefinisanje (engl. *overriding*) funkcija

Preopterećivanje može da bude u okviru iste klase ili između klase koje su u odnosu nasleđivanja. Predefinisanje se odnosi samo na funkcije koje su u okviru klase koje su u odnosu nasleđivanja.

Najjednostavnija odluka: kod predefinisanja, svi tipovi moraju da se u potpunosti poklapaju. Međutim, to uvodi previše ograničenja i potrebno je biti fleksibilniji.

Različite varijante funkcija

- Kako izbor odluka vezanih za predefinisanje (engl. *overriding*) utiče na sistem tipova i na karakteristike programskih jezika?
- Primer: Neka klasa *Mačka* nasleđuje klasu *Sisar* i neka klasa *Sisar* nasleđuje klasu *Životinja*. Neka je funkcija *f* definisana u klasi *Životinja* i predefinisana u klasama *Sisar* i *Mačka*.
- Kovarijante i kontravarijante

Različite varijante funkcija

Kovarijanta po povratnom tipu Da li u okviru klasa možemo da dozvolimo da predefinisana funkcija ima kao povratni tip svoj klasni tip umesto nadklasnog tipa?

Primer Da li za predefinisanu funkciju f povratni tip može da bude *Mačka* umesto *Sisar*?

Na primer, ako je f u klasi *Sisar* definisana sa `Sisar f()` da li u klasi *Mačka* funkcija f može da bude predefinisana sa `Mačka f()`?

Različite varijante funkcija

Kovarijanta po argumentu Da li u okviru klasa možemo da dozvolimo da predefinisana funkcija ima kao argument svoj klasni tip umesto nadklasnog tipa?

Primer Da li za predefinisanu funkciju f argument funkcije može da bude *Mačka* umesto *Sisar*?

Ako je f u klasi *Sisar* definisana sa `void f(Sisar s)` da li u klasi *Mačka* funkcija f može da bude predefinisana sa `void f(Mačka m)`?

Različite varijante funkcija

Kontravarijanta po argumentu Da li u okviru klasa možemo da dozvolimo da predefinisana funkcija ima kao argument tip superklase umesto nadklasnog tipa?

Primer Da li za predefinisanu funkciju f argument funkcije može da bude *Životinja* umesto *Sisar*?

Ako je f u klasi *Sisar* definisana sa `void f(Sisar s)` da li u klasi *Mačka* funkcija f može da bude predefinisana sa `void f(Životinja m)`?

A Rule for Member Functions

$$\begin{array}{l} f \text{ is an identifier.} \\ S \vdash e_0 : M \\ f \text{ is a member function in class } M. \\ f \text{ has type } (T_1, \dots, T_n) \rightarrow U \\ S \vdash e_i : R_i \text{ for } 1 \leq i \leq n \\ R_i \leq T_i \text{ for } 1 \leq i \leq n \\ \hline S \vdash e_0.f(e_1, \dots, e_n) : U \end{array}$$

Izazovi sistema tipova

- Da li je prethodno definisano pravilo ispravno?
 - Da li sa tako definisanim pravilom imamo garanciju da nam neće promaći ni jedna greška u tipovima u fazu izvršavanja, tj, da li je pravilo bezbedno (engl. *safe*)?
 - Da li se sa tako definisanim pravilom može desiti da neki program, iako validan u fazi izvršavanja može da bude odbijen u fazi prevođenja, tj, da li je pravilo legalno (engl. *legal*)?

Legality and Safety

```

class Id {
  Id me() {
    return this;
  }
  void beSelfish() {
    /* ... */
  }
}
class Ego extends Id {
  void bePractical() {
    /* ... */
  }
}
int main() {
  (new Ego).me().bePractical();
}

```

f is an identifier.
 $S \vdash e_0 : M$
 f is a member function in class M .
 f has type $(T_1, \dots, T_n) \rightarrow U$
 $S \vdash e_i : R_i$ for $1 \leq i \leq n$
 $R_i \leq T_i$ for $1 \leq i \leq n$

 $S \vdash e_0.f(e_1, \dots, e_n) : U$

$bePractical$
 is not in
 Id!

Ego Id

Statički i dinamički tipovi

- Na osnovu definisanog pravila, prethodni program bi, iako se može ispravno izvršiti, bio odbijen: statički sistemi tipova su često nepotpuni (nekompletni, engl. *incomplete*)
- To se dešava zato što postoji razlika između statičkih i dinamičkih tipova:
 - Statički tip je deklarisan u izvornom kodu
 - Dinamički tip je pravi tip objekta u fazi izvršavanja

Kompletnost (potpunost) i saglasnost

- Idealan sistem tipova: kompletan (potpun) i saglasan
 - **Kompletnost (potpunost)**: ako se program može ispravno izvršiti — sistem tipova kaže da je on ispravan u smislu tipova
 - **Saglasnost**: ako sistem tipova kaže da je program ispravan — onda važi da se program može ispravno izvršiti
- Nažalost, za većinu programskih jezika, **nemoguće je ostvariti i potpunost i saglasnost** (rešavanje problema provere tipova svodi se na rešavanje halting problema, koji je neodlučiv)

Dobar sistem tipova

- Teško je napraviti dobar sistem tipova, tj, lako je napraviti pravila koja su nesaglasna, a često je nemoguće prihvatiti sve ispravne programe.

- Da bi se izgradio dobar statički sistem za proveru tipova obično je **cilj da se napravi jezik koji je što "kompletniji"** (tj da ima što manje situacija u kojima ne važi uslov kompletnosti) a da pritom ima **saglasan sistem pravila** za proveru tipova.
- Saglasnost se može obezbediti dokazivanjem narednog svojstva za svaki izraz E:

$$DynamicType(E) \leq StaticType(E)$$

- Kao što je već pomenuto, statički sistemi tipova mogu nekada da odbiju program koji bi se mogao ispravno izvršiti (zato što nisu u mogućnosti da dokažu odsustvo greške u tipovima). Takav sistem tipova naziva se **nekompletan** (nepotpun).

Različite varijante funkcija

Kovarijanta po povratnom tipu Da li u okviru klasa možemo da dozvolimo da predefinisana funkcija ima kao povratni tip svoj klasni tip umesto nadklasnog tipa?

Primer Da li za predefinisanu funkciju f povratni tip može da bude *Mačka* umesto *Sisar*?

Na primer, ako je f u klasi *Sisar* definisana sa `Sisar f()` da li u klasi *Mačka* funkcija f može da bude predefinisana sa `Mačka f()`?

Kovarijanta po povratnom tipu

- Neka funkcija A predefiniše funkciju B, ali neka se ove funkcije razlikuju po povratnom tipu: funkcije A i B su kovarijante po povratnom tipu ukoliko se tipovi argumenata poklapaju, a povratni tip funkcije A se može pretvoriti (konvertovati) u povratni tip funkcije B.
- Da li je bezbedno dozvoliti kovarijante po povratnom tipu?

Relaxing our Restrictions

```
class Base {
    Base clone() {
        return new Base;
    }
}

class Derived extends Base {
    Derived clone() {
        return new Derived;
    }
}
```

Is this safe?

The Intuition

```
Base b = new Base;
Derived d = new Derived;

Base b2 = b.clone();
Base b3 = d.clone();
Derived d2 = b.clone();
Derived d3 = d.clone();

Base reallyD = new Derived;
Base b4 = reallyD.clone();
Derived d4 = reallyD.clone();
```

Is this Safe?

$$\begin{array}{c}
 f \text{ is an identifier.} \\
 S \vdash e_0 : M \\
 \hline
 f \text{ is a member function in class } M. \\
 f \text{ has type } (T_1, \dots, T_n) \rightarrow U \\
 S \vdash e_i : R_i \text{ for } 1 \leq i \leq n \\
 R_i \leq T_i \text{ for } 1 \leq i \leq n \\
 \hline
 S \vdash e_0.f(e_1, \dots, e_n) : U
 \end{array}$$

This refers to the static type of the function.

f has dynamic type $(T_1, T_2, \dots, T_n) \rightarrow V$ and we know that

$V \leq U$

so the rule is sound!

Kovarijanta povratnog tipa

- Šta se dešava ako dozvolimo kovarijante povratnog tipa, tj ako dozvolimo da predefinisana funkcija ima kao povratni tip svoj klasni tip umesto nadklasnog tipa?
- Kovarijante povratnog tipa su bezbedne, tj pravilo koje definiše tipove je i dalje saglasno jer je sa kovarijantom povratnog tipa obezbeđeno važenje uslova $DynamicType(E) \leq StaticType(E)$
- Mnogi programski jezici obezbeđuju kovarijante povratnog tipa, na primer C++ i Java

Različite varijante funkcija

Kovarijanta po argumentu Da li u okviru klasa možemo da dozvolimo da predefinisana funkcija ima kao argument svoj klasni tip umesto nadklasnog tipa?

Primer Da li za predefinisanu funkciju f argument funkcije može da bude *Mačka* umesto *Sisar*?

Ako je f u klasi *Sisar* definisana sa `void f(Sisar s)` da li u klasi *Mačka* funkcija f može da bude predefinisana sa `void f(Mačka m)`?

Kovarijanta po argumentu

- Neka funkcija A predefiniše funkciju B, ali neka se ove funkcije razlikuju po bar jednom argumentu: Funkcija A je *kovarijanta po argumentu* funkciji B ukoliko se argumenti funkcija poklapaju ili se neki argumenti funkcije A mogu pretvoriti (konvertovati) u odgovarajuće argumente funkcije B.

- Da li je bezbedno dozvoliti kovarijante po argumentu?

Relaxing our Restrictions (Again)

```

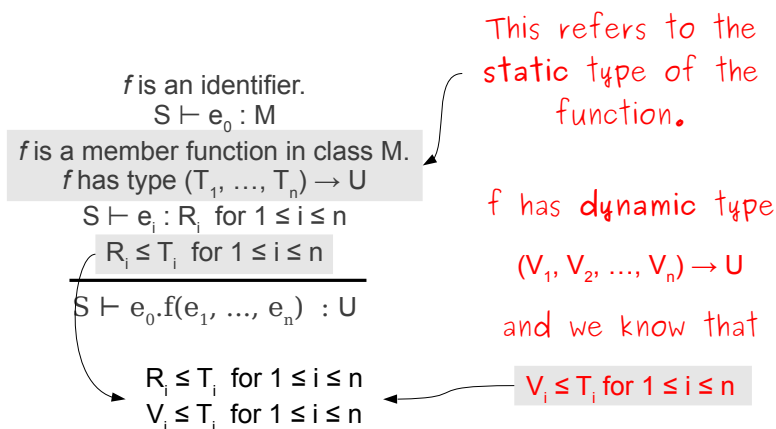
class Base {
    bool equalTo(Base B) {
        /* ... */
    }
}

class Derived extends Base {
    bool equalTo(Derived D) {
        /* ... */
    }
}

```

Is this safe?

Is this Safe?

Kovarijante po argumentu su nebezbedne!

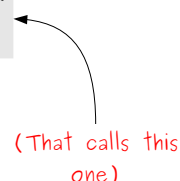
- Da li u okviru klasa možemo da dozvolimo da predefinisana funkcija ima kao argument svoj klasni tip umesto nadklasnog tipa?
- Dozvoliti potklasi da napravi restrikciju tipa svog parametra funkcije je **suštinski nebezbedno!**
- Pozivi kroz baznu klasu mogu da pošalju objekat pogrešnog tipa
- Zbog toga, Javin metod `Object.equals` uzima kao argument drugi `Object`
- U nekim jezicima ovo nije dobro urađeno: na primer, Eiffel dozvoljava kovarijante po argumentima i posledica toga je da na taj način neispravni programi mogu da promaknu sistemu tipova i da zato dođe do greške u fazi izvršavanja
- Sledi konkretan primer kako kovarijante po argumentu mogu da naprave problem u fazi izvršavanja

A Concrete Example

```
class Fine {
    void nothingFancy(Fine f) {
        /* ... do nothing ... */
    }
}

class Borken extends Fine {
    int missingFn() {
        return 137;
    }
    void nothingFancy(Borken b) {
        Print(b.missingFn());
    }
}

int main() {
    Fine f = new Borken();
    f.nothingFancy(new Fine);
}
```


(That calls this one)

Različite varijante funkcija

Kontravarijanta po argumentu Da li u okviru klasa možemo da dozvolimo da predefinisana funkcija ima kao argument tip superklase umesto nadklasnog tipa?

Primer Da li za predefinisanu funkciju f argument funkcije može da bude *Životinja* umesto *Sisar*?

Ako je f u klasi *Sisar* definisana sa `void f(Sisar s)` da li u klasi *Mačka* funkcija f može da bude predefinisana sa `void f(Životinja m)`?

Kontravarijanta po argumentu

- Neka važi $C_a \leq C_b \leq C_c$, tj neka je C_c bazna klasa za klasu C_b , a C_b bazna klasa za klasu C_a . Neka funkcija A (klase C_a) predefiniše funkciju B (klase C_b), ali neka se razlikuju tipovi arugmenata, tj: funkcija A je kontravarijanta po argumentu funkciji B ukoliko A ima za argument tip superklase C_c umesto tip C_b .
- Da li je bezbedno dozvoliti kontravarijante po argumentu?

Contravariant Arguments

```
class Super {}
class Base extends Super {
    bool equalTo(Base B) {
        /* ... */
    }
}

class Derived extends Base {
    bool equalTo(Super B) {
        /* ... */
    }
}
```

Kontravarijante po argumentima su bezbedne

- Da li u okviru klasa možemo da dozvolimo da predefinisana funkcija ima kao argument tip superklase umesto nadklasnog tipa?
- **Kontravarijante po argumentima su bezbedne:** intuitivno, kada zovemo tu funkciju kroz baznu klasu, funkcija će prihvatiti bilo šta što bi bazna klasa već prihvatila
- Ipak, većina jezika ne podržava kontravarijante po argumentima
 - Povećavaju kompleksnost kompajlera i specifikacije jezika
 - Povećavaju kompleksnost proveravanja predefinisanih metoda

Contravariant Overrides

```
class Super {}
class Duper extends Super {}
class Base extends Super {
    bool equalTo(Base B) {
        /* ... */
    }
}

class Derived extends Base {
    bool equalTo(Super B) {
        /* ... */
    }
    bool equalTo(Duper B) {
        /* ... */
    }
}
```

Two overrides?
Or an overload
and an override?

Zaključak

- Potrebno je biti jako pažljiv u dizajnu programskih jezika i u uvođenju novih karakteristika u statički tipizirane jezike
- Lako je dizajnirati karakteristike jezika ali je teško dizajnirati karakteristike jezika koje omogućavaju da se kreiraju bezbedni sistemi tipova
- Sistem tipova nam može pomoći da detektujemo greške u dizajnu jezika

Zaključak

- Proširili smo sistem tipova da može da uključi i provere da li su naredbe dobro formirane
- Tip greške se može pretvoriti u sve druge tipove i on nam služi za sprečavanje širenja grešaka
- Preopterećivanje se razrešava u fazi kompilacije i određuje koja od različitih funkcija će biti pozvana
- Zbog preopterećivanja je potrebno rangirati funkcije kako bi se odredio najbolji izbor
- Bezbedno je da funkcije budu kovarijantne po povratnom tipu ili kontravarijantne po tipu argumenta

3 Literatura

Literatura

- (The Dragon Book) Compilers: Principles, Techniques, and Tools Alfred V. Aho, Monica S. Lam, Ravi Sethi, and Jeffrey D. Ullman
- Kompajleri Stanford <https://web.stanford.edu/class/archive/cs/cs143/cs143.1128/>